

A Filológia - intenzív angol
Dadaképző - intenzív angol

C Matematika- informatika -
intenzív informatika

D? Matematika- informatika -
intenzív angol

E Természettudomány -
intenzív angol

F Természettudomány

MERT TANULNI JÓ!

ELÉRHETŐSÉGEINK
Moscovei u.1 sz. Nagyvárad
litadyendre@yahoo.com
www.adyliceum.ro
tel:+40359-410587

**ADY ENDRE
ELMÉLETI
LÍCEUM
NAGYVÁRAD**

INDULÓ
OSZTÁLYAINK

Mi újság, Ady?

Ady Endre Elméleti Líceum **diáknapja** Tavasz-Nyár, 2021

Kör

Tavaszi szél zengi a nevem,
Mondogatja: nyissam ki szemem;
A téli álomnak már vége szakadt:
Itt az ideje, hogy élvezzem a tavaszt.

Ibolyák hadai sorakoznak szépen,
A parkban, temetőben és az útszélen.
Nagy színfoltokként lepik el a földet,
Ily módon fest képet a természet.

Illatos nárciszok táncot lejtenek,
Felébresztik a szenderegő kerteket,
A madarak éneke elűzi az álmat
S dologra hívja az egész világot.

Ismét csak azt hallom: jön valami új!
A nyár melege a karom után nyúl.
Rögtön megragad, beleránt a körbe,
Életet lehelünk a megfűlledt csöndbe.

Miután a nap az égboltról lekúszik,
Az éjszaka rózsák illatában úszik.
Ahogy a sötétben csillagok ragyognak
A remény tüzei szikrázva kigyúlnak.

Vad szellő támad, fészeng pirkadatkor,
Belerezen léhán a bágyadt csipkebokor.
Többé nem melenget, inkább csak karmol,
Leteper, megtépáz, győzedelmet hajszol.

A fák koronáikat ledobják a földre,
Takaró lesz ebből, készülnek a télre.
Életben fog tartani, ha jön a hó s a fagy,
Édes álmod útján soha el nem hagy.

Hosszú Ágnes, 10. D

Détés vagyok	5
Miért az A	6
Miért a C	7
Titkos nyeremény—novella.....	8
Miért a D.....	11
Miért az E	12
Miért az F.....	14
Én	15

Impresszum

Főszerkesztő:
Drăgan Anna, 12. D

Szerkesztők:
Bíró Timea Ingrid, 12. E
Bodnár Mónika, 10. D
Creț Claudia Henrietta, 12.D
Dani Sára, 12. D
Dézsi Kinga, 12. F
Horváth Dalma Boróka, 10. D
Hosszú Ágnes, 10. D
Márton Ágnes, 12. A
Tanner Cynthia, 12. C

Lapterv és dizájn:
Vad Zoltán
tanár

Koordinátor:
Kirkósa Enikő
tanár

Felelős vezető:
Vad Márta
igazgató

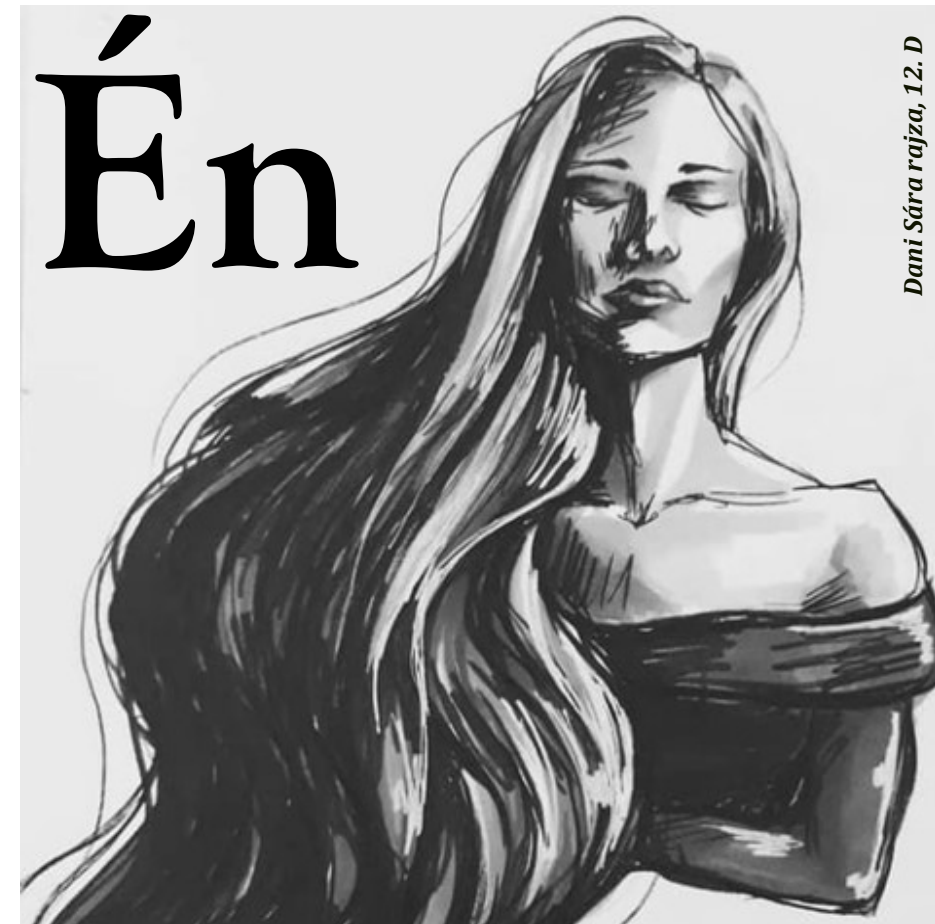
ISSN 2501-4064
ISSN-L 2501-4604

© Ady Endre Elméleti Líceum, Nagyvárad, Moscovei u. 1 sz., ☎ 0359 410 588

Vagyok a fehér, vagyok a fekete,
Vagyok milliónyi színek tengere,
Vagyok sötétség a napfényben,
Vagyok világosság éjnek mélyében,
Vagyok a test, vagyok a lélek,
Vagyok a halál, vagyok az élet.
Vagyok fénynek messze nyúló árnya,
Vagyok világtalannak világa,

Vagyok a tér, vagyok az idő,
Vagyok a múlt, jelen, jövő.
Vagyok az örök, vagyok a pillanat,
Vagyok minden, minden mozzanat.
Vagyok a Semmi, vagyok a Minden,
Vagyok az Ember, vagyok az Isten.

Creț Claudia Henrietta, 12.D

F

Miért az

 Ha szereted a reál tantárgyakat, de még nem vagy benne biztos, hogy mi szeretnél lenni a jövőben, itt a helyed!

A bio-kémia osztállyal azért jársz jól, mert, bár igaz, hogy angol órából kettő van egy héten, ami először hátránynak

tűnhet, de ez számos más lehetőséget megnyit előtted. Jobban koncentráltok a fő tantárgyakra, az évek során rengeteg opciós órát vehettek fel, többet, mint más osztályok, ami hatalmas előnyödre válik, hiszen akár meg is duplázhajátok az érettségi tantárgyaitok óraszámát. Ebben az osztályban mindent tanulhatsz, reál és humán tantárgyakat egyaránt, ezzel nagyon sok lehetőséget biztosítva neked a továbbtanuláshoz. Innen bármi lehetsz, bárhova mehetsz, minden adott számodra.

Megéri ezt az osztályt választani. Tanulni mindenhol lehet, csak akarod kell. *Ezért válaszd az F osztályt!*

Dézi Kinga, 12. F

„Ebben az osztályban mindent tanulhatsz, reál és humán tantárgyakat egyaránt.”

Kedves olvasó... az efféle köszöntések már-már nosztalgiát ébresztenek bennem. Négy éve, hogy az "olvasóval" levelezgetek, s várom annak választát, de az sosem írott és egyértelmű, hanem megfajított. Az emberek arc kifejezéséből, akik éppen a cikkeket olvassák vagy a rövid értékelésekből és "hmm"-okból.

Nyolcadikosként egy adys újság került

ELŐSZÓ

Kedves

HELYETT

Olvasó!

a kezembe, egy iskolanépszerűsítő. Nem tudhattam, hogy mennyi munka van pár papírlapba tömörítve, hány ember gondolatait sűríti össze, hány kézen és szakaszon ment át, hány változata lehetne, és mi más maradt ki belőle. Nem láthattam a lapok mögé, sem a jövőbe, viszont egy dologban biztos voltam: én is részese szeretnék lenni. És visszagondolva az apró lépésekre, amik ide vezettek, rájöttem, hogy az a hirtelen, intuitív döntés óriási szerepet játszott a líceumi éveimben. Az írás mindig is a kedvenc tevékenységem volt, szeretek írni: "mindent, amit írni lehet" - így hangzott a bemutatkozóm az első újságban, kilencedikben.

Négy éve, hogy az újság szerkesztő-

ségében dolgozom, és azóta egy számból sem maradtam ki. Nem azért, mert mindig ihletett állapotban voltam, vagy mert mindig akadt rá időm, mert nem igaz. De kimaradni egy számból olyan, mint kihagyni egy bulit, amiről előre tudod, hogy emlegetni fogják, és bánni fogod, hogy nem mentél el. Vágj

Drăgan Anna

bele lendülettel mindenbe, ami hívogat, mert egy elmulasztott lehetőség sosem tér vissza. Boldogság áraszt el visszalaposva a régebbi újságokat, melyek 4 évet ölelnek magukba: történelmet, fejlődést, embereket, helyeket... Mindegyik egy könyvjelző a múltba, emlékeket hordoznak a cikkek, szerzőik, a gyűlések és megbeszélések, illetve nagy betűkkel bennük áll, hogy "tartozol valahova". Bár tudom mi lesz a következő számban, mindig izgatottan várom, hogy a kezemben foghassam. Eljátszom, hogy először látom, és a cikkeket olvasva meglepődöm, hogy az én

Folytatás a következő oldalon ►

Folytatás az előző oldalról ►

nevem is ott van, és a nevem szomszéd-ságában olyan nevek, melyeknek viselőjét ismerem, s nem is gondoltam volna, hogy a papírra öltött szavak valamikor az ő fejében forogtak, most pedig az enyémben.

Újságírónak lenni talán a legfontosabb dolog, amit ebben a négy évben csináltam. Megemlíteném a számos cserediákoskodást, versenyt, kirándulást, amiben részt vettem, de minden ide vezet vissza. Egy idő után észrevettem, hogy iskolai tevékenységek közben azon töprengem, hogy erről mit/hogy fogok írni az újságba. Újságíró társaim most halvány kis mosollyal jelzik, hogy tudják miről beszélek. Bármi, ami megtörténik, akkortól hivatalosan megtörtént dolog, ha "beszámoló" kerül róla az újságba: interjú, riport, élménybeszámoló, vers, bármi. De sosem sajnáltam az erre szánt időt. Míg mások egy cikket, pár összedobott sort látnak, nekem egy-egy színesztéziát tartalmaznak azok az oldalak, a kulisszatitkok pedig személyessé teszik ezt, mint egy napló, ami mindenki számára olvasható, de van pár átlátszó sora. Az olvasó nem tudja, hogy ezt vagy azt a cikket a kocsiban írtam egy rázós, serpentinés úton, a magyar ékezetekkel kínlódva, mert akkor mit sem értettem ehhez, vagy Litvániában tettem ki a jegyzetfüzetem egy elegáns vendéglői asztalra, míg 5 ország diákjai levesüket szürcsölték, de én nem akartam lemaradni a

határidőről, vagy hogy a megjelent cikkeknek hány különböző változata és piszkozata van.

Mit csinál tehát egy újságíró/szerkesztő? Most éppen szilvágombócot eszik. A jobb kezével pedig a piszkozatot mázsgálja. De viccet félretéve, mindegyikünk másképp válaszolna erre a kérdésre. Néha arról írsz, amirol kell, néha pedig szabadon választhatsz műfajt, témát, stílust, szavakat. A cikk megírása viszont nem azt jelenti, hogy készen áll az újság. Először is ötleteket kell gyűjteni, majd tervet készíteni, cikkeket írni, határidőket szabni és betartani, borítót tervezni, javítani, képeket keresni, szerkeszteni, küldözgetni innen oda, átnézni, nyomdába küldeni, majd legvégül örülni neki.

Szóval, "Kedves Olvasó", remélem találasz egy megfelelő szakkört, mely segít kiteljesedni vagy egyszerűen kapcsolódásként szolgálni. Iskolánkban van választék: az újság, diáktanács, sportklubok, rajzkör, rádió, Zabhegyező, vitakör, robotika, tánckör, stb. Az "iskola" mint nagy, hivatalos, régimódi intézmény mindig dogmaként fogja magával hordozni a tanulmányi eredmények fontosságát, de mi nyitott szemmel látjuk, hogy a nem-kényszer-munka, a választott szakkörök, hobbik, a szenvedélyt igénylő tevékenységek azok, amelyek igazán nyomot hagynak bennünk és formálják utunkat.

Drăgan Anna, 12.D
főszerkesztő

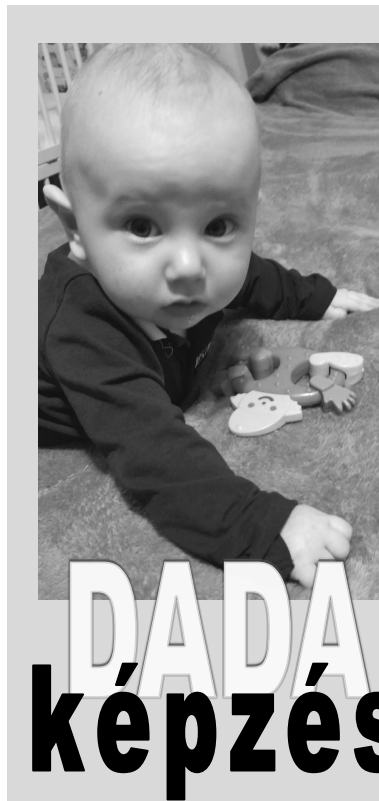
kérdést, már nem ijedünk meg. Magabiztos, változatos válaszok érkeznek tőlünk, E-sektől. Orvos, építészmérnök, menedzser, biomérnök, geológus, közgazdász és a lista itt még közel sem ér véget. A mindent átfogó tanterv eredménye, hogy a négy év végére mindenki felfedezi a neki szánt utat.

Fontos, hogy ne feledkezzünk meg arról az óriási előnyről sem, amit a heti plusz két angol óra jelent az idegen nyelv elsajátítását nézve. Utolsó évben az osztály túlnyomó része emelt szintű nyelvizsgálattal rendelkezik, ami köztudottan a javunkra fog válni a későbbiekben.

Természetesen az utolsó megfontolandó dolog választáskor, az a társaság. Mint minden adys osztályról, rólunk is elmondható, hogy összetartóak vagyunk, és nagyon szeretjük egymást (persze csak 2 méter távolságból és maszkban ☺). Ami szerintem az E osztályt megkülönbözteti a többi szaktól, az a diákok sokoldalúsága. Itt nem mindenki kedvenc tantárgya a matek, vagy hobbija az olvasás, de éppen ezek a különbségek kovácsolnak jobban össze minket. Nem vagyunk egymás ellenfelei, mégis megvan az egészséges versenyszellem, és ezáltal motiváljuk egymást saját, különleges céljaink elérésében.

Büszke E-sként annyit kérdezhetek végezetül, hogy: **Ki ne akarna a sulit, és merem kijelenteni, a megye egyik legerősebb osztályába járni?** Számítunk rátok jövőre, hogy tovább vigyék az E kimagasló hírt!

Bíró Tímea, 12.E

Az Ady Endre Líceum az egyedüli Biharban és a környező megyékben, ahol dadaképzés indul magyar nyelven. Líceumi végzettséget kínál, négy év pedagógiai tanulmány után pedig az érettségi előtt szakvizsgát lehet tenni, melynek eredményeként szakképzett dada lesz az a fiú vagy lány, aki leteszi ezt a vizsgát. További részlet az iskola honlapján található, illetve az iskola titkárságán kérhető.

Visszatekintve nyolcadikos énemre, emlékszem a három fő szempontra, amit figyelembe vettem döntéshozatalkor. Ezek alapján szeretném nektek bemutatni az Ady természettudományok-intenzív angol osztályát, és segíteni saját mérőföldkövetek átlépésében.

Először is fontos volt számomra, hogy olyasmit tanuljak, ami érdekel, de mégse legyen egyoldalú az órarend. A természettudományok-intenzív angol szak az, ahol tényleg minden tantárgyat komolyan vesznek a tanárok, biótól, a magyaron és törin keresztül, egészen a matek és fizikáig. Semmit sem hanyagolhatunk el, aminek az eredménye az a rengeteg karrier opció, ami líceum végén elélnk tárul. Semmi sem veszett úgy vagy lehetetlen.

Ez rögtön a második

„Semmit sem hanyagolhatunk el, aminek az eredménye az a rengeteg karrier opció, ami líceum végén elélnk tárul.”

E Miért az

szempontoz vezet, ami a sulit utáni kilátásokra vonatkozik. Kétféle diáknak ajánlom az E osztályt: annak, aki nagyon biztos a jövőjében, és annak, akinek fogalma sincs még, hogy mit szeretne kezdeni magával a nagybetűs életben. Ha egy felnőtt betoppan az osztályba, így 12. második félévében és felteszi az eddig intimidáló „Mi leszel ha nagy leszel?”

DÉTés vagyok!

► Mi a DT? Miért jó a DT? Milyen a DT szerveződési élete? és még sok más kérdés, amire sokan nem tudják a választ, de erre most mind fény derül.

A DT az iskolánk diáktanácsát jelenti, ahol mindamellett, hogy a résztvevők a sulit irányításába is betekintést kapnak, még egy szoros közösséget is ki tudnak alakítani. Ezen kívül rengeteg más dolgot is fejleszt: például az ember beszédképességét, a csapatban való közös és hatékony együttműködést, a problémamegoldást, kreativitást, rendezvényszervezést és önismeretet. Minden egyéb képesség mellett a DT résztvevői iskolás éveik végén egy önkéntességet igazoló papírral is rendelkezni fognak, ami néhány egyetemen sokat számít.

A Diáktanácsot egy vezetőség irányítja, ami egy elnököt, egy titkárt és három alelnököt foglal magába. Ők ügyelnek arra, hogy a DT-n belül és kívül is minden a legnagyobb rendben menjen. Mivel a DT egy amolyan hidat képez a tanárok és a diákok között, ezért is fontos számunkra, hogy minél többet kommunikáljunk és nyíltak legyünk egymással és diáktársainkkal, tanárainkkal is. Ezért is vannak heti szinten gyűlések a DT-n belül, ahol megbeszéljük a fejleményeket, és kiosztjuk a következő heti feladatokat.

A DT egyik alelnökeként szeretnék egy kis betekintést nyújtani a szerveződéskébe. Ugyanis a felsoroltak mellett mi azt szeretnénk, hogy a DT

egy olyan kellemes hely legyen, ahol mindenki jól érzi magát. Ezért is veszünk részt mindenféle okító és tudástágító hétvégén, vagy kongresszusokon, amiknek a fő célja leginkább a közös stratégiák kidolgozása, az elnökség éves beszámolójának ismertetése, és egyéb, tisztújításokkal kapcsolatos kérdések. Mi nem csak az iskolánkon belül szeretnénk jó kapcsolatokat kialakítani, hanem más iskolákkal is. Ezek között fő helyen állnak az egyes iskolák közti versenyek, táborok, közös csapatépítők megszervezése.

Nekünk, DT-seknek nagyon fontos esemény a „golyás dolgok” megrendezése is, ez alatt értem a golyahetet, golyatábort és a golyabált, melyek alatt folyamatos pontszerzési lehetőségek vannak a kilencedikeseknek. Illetve minden kilencedikes osztály kap két DT-s diákot mentorként, akik végigkísérik fejlődésüket, és segítséget nyújtanak a felkészülésben a golyák közötti versengésben.

Remélem, sokaknak felkeltettem egy kicsit az érdeklődését, és leendő kilencedikesek közül minél többen fognak a tevékenységeinkbe aktívan bekapcsolódni.

Horváth Dalma Boróka, 10.D

A

Miért az

Nyolcadik osztály végén majdnem mindegyikünknek fejtörést okoz, hogy akkor most milyen szakot kellene választani, hogyan tovább. Szerintem, ha humán beállítottságú vagy, könnyen tanulsz nyelveket, és szereted forgatni a szavakat, akkor mindenképp az **A** osztályban, filológia szakon van a helyed. Mivel ez intenzív angol szak is, csoportokra lesztek bontva képességeitek alapján, hogy azoknak megfelelően tanulhassátok heti négy órában a nyelvet. Második idegen nyelvként több opció közül is válogathatsz, úgy mint az olasz, német vagy francia.

Ezek az idegen nyelv órákon pedig

nem csak a nyelvet sajátíthatod el, de a tanárok különféle izgalmas módszerekkel próbálják bemutatni az adott nemzet kultúráját is.

Az **A**-sokról sok mindent mondanak, de egy valamit biztosan megerősíthetek: itt mindig nagyon sokszínű a társaság, és talán ez az, ami a híresen jó kedvünket megteremti. Ez az osztály tele van művészelkekkel, akik a szak által lehetőséget is kapnak tehetségük kibontakoztatására, kamatoztatására anélkül, hogy azon kellene stresszelnük, vajon mennyi matek házit kaptak másnapra.

Mivel a szak egyik legfontosabb tantárgya a történelem, sokunk tagja a Rákóczi Szövetségnek is, ezáltal ingyenesen utazhatunk, és látogathatunk történelmi helyszíneket. Heti négy (néha több) törióra nem hagyja, hogy megunjuk ezt a tárgyat, muszáj szeretni!

Összefoglalva: igazából, ha otthonosan érzed magad a betűk és a humán tárgyak színes világában, akkor legyél te is **A**-s.

Márton Ágnes, 12.A

Otthonosan érzed magad a betűk és a humán tárgyak színes világában?

D

Miért a

Véleményem szerint a **D** a legjobb választás azok számára, akik nagy tervekkel szönek. Bár *matek-infó intenzív angol szak*, bátran állíthatom, hogy nem csak erre a három tantárgyra fektetünk hangsúlyt. Ezért választottam a **D**-t, mert mindenkitől azt hallottam, hogy "*innen bárhova mehetsz*", mert minden tantárgyat egyenlő mértékben komolyan veszünk. A reál tantárgyak sosem voltak a kedvenceim, sőt, kifejezetten a humán oldalt kedvelem - magyar, román, angol irodalmi, fordítói versenyeken, olimpiákon vettem részt sikeresen - mégis úgy vélem, a **D** megfelelő környezet volt abból a szempontból, hogy folyamatosan fejlődtem. A **D**-sek igenis sokszínűek, van, aki rajzol, fest, vív, zenél, színészkedik, fotóz, kosarazik, matekezik, néptáncol, stb., de egy dolog közös bennünk: a fáradhatatlan, versengő szellemünk. Amikor abba hagynád, de látod magad körül a sok törek-

vő, ügyes embert, azonnal motivációt nyersz. Ha **D**-s szeretnél lenni, kellő komolysággal kell hozzáállnod a dolgokhoz. Nemcsak a tanuláshoz, hanem a projektekben, cserediák programokban, gólyabálokban is a legjobbat próbáljuk kihozni magunkból, szinte mindenki része legalább 1-2 szakkörnek, vagy sulin kívüli hobbikat űz, ami szerintem sokatmondó és fontos erre a 4 évre nézve.

Tehát bármi is lenne a kedvenc tantárgyad, bízhatsz abban, hogy kellőképpen tanulhatsz az elkövetkezendő években, s a többit sem fogod hanyagolni, így ha bármikor meggondolod magad jövőbeli terveidre nézve, készen állsz bármire. Ezek a vonások általánosak a **D**-re nézve, az osztályközösség, mint mindenhol, a szerencsétől függ. Ám az elmúlt évekre visszatekintve azt állíthatom, hogy életrevaló, kitartó, jókedvű társaságok kerültek ki innen, a **D** címerét viselve.

Drăgan Anna, 12. D

Folytatás az előző oldalról ►

Már szinte nem is kellett térkép ahhoz, hogy eltaláljanak a fizikalaborhoz, annyira megismerték már az iskolát. A teremben a tanár kísérlettel várta őket, amit saját kezűleg rakhattak össze és mérhették fel vele ügyességüket. Jutulmul használhattak fejenként egy számológépet, hogy kiszámítsanak néhány szükséges adatot a formanyomtatványhoz, aztán szaladtak is az utolsó állomásukhoz, amikor az iskolarádióból ez hallatszott:

- Már csak 5 perccel van hátra! Siesetek, ügyesen-ügyesen!

Minden diák felgyorsított, de a mi diákjaink nem, ők már azelőtt is elég gyorsak voltak, és berontottak a színjátászó szakkörhöz, ahol egy újabb furcsa feladat várt rájuk: el kellett játszani, hogy ijedtek, majd ideges nevetést kellett hallatniuk, és az egész zárásaként imitál-

niuk kellett egy kedvükre választott állatot. Furcsa próbával kezdték az útjukat, és azzal is fejezték be, de mind ügyesen kiállták a színészkedés próbáját. Izgatottan várták, mi fog történni, hiszen ez volt az utolsó állomás a térképükön, de nem történt semmi.

- És most mi lesz? - kérdezte egy kíváncsi gyerek.

- Gyertek utánam - mondta az egyik színjátászó és elindult ki az ajtón. A gyerekek követték, amerre ment, át a folyosókon, amiket eddig valamiért még nem ismertek. - Megérkeztünk.

- Mi ez a hely? -kíváncsiskodtak a diákok, hiszen már megérkezett a többi csapat is, de még mindig nem történt semmi.

- A titkárság - válaszolta a két tanárnő egyike, aki újjuk elején a kapukat nyitotta, s akiről kiderült: maga az igazgató.

- Célba értetek - mondta a társa, az aligazgató.

- Iskolánk diákjai szervezték nektek ezt a versenyt. Volt már ilyen téren sok tapasztalatuk, szóval nem volt nagy nehézség számukra. Ennek végén most nem érmet vagy serleget kaptok, hanem egy lehetőséget.

- Bebizonyítottátok nekünk rátermettségeteket, ti, akik eljutottatok idáig. Most már készen álltok arra, amiért ezt az egész próbát kitaláltuk. Készen álltok, hogy beiratkozzatok az Adyba! - mondta az aligazgató, a diákok között pedig vidám üdvözlés történt ki.

Bodnár Mónika Brigitta, 10. D

A matematika-informatika szak és azon belül az intenzív informatika profil jó alapot ad a az elhelyezkedéshez a jövőben. Ma már mindenhol szükséges a digitális kompetencia, a szövegszerkesztők, táblázatkezelők alapos ismerete, sőt a weboldalak szerkesztése is előnyt jelent, amihez az elméleti és a gyakorlati tudást itt megkaphatja az, aki ide jelentkezik.

Az informatika a jövő! Jelentkezz ide, ha szeretnél tágabb képet kapni az informatika világáról!

Tanner Cynthia, 12.C

**Miért
a**

NOVELLA Titkos Futáás az Adyba(n)! nyeremény

Reggel volt. A nap még narancsosan ragyogott az ég alján. Az utcán rengeteg gyerek gyűlt össze, néhány szülő is, akik aggodalmasan nézték a még zárt kapukat. Senki sem sejtette, mire is vállalkoztak igazából, nem tudták a rejtélyt, amit csak akkor deríthetnek ki, ha belépnek az Adyba.

Zajt hallottak. Egy pillanatig minden és mindenki megállt, mintha belefagytak volna az időbe. A kapuk nyíltni kezdtek, a gyerekek özönlöttek, de a kapualjban megjelent két tanárnő, kitért a kezükkel megálljt parancsolva:

- Állj! Még nem jött el az idő!

- Hiszen azt sem tudjátok, mit kell tennetek, hova ez a nagy sietség? No, nem mintha mi mondanánk majd e nektek: ott vannak a térképek a tartókban a falon, vegyetek el egyet-egyet bejövételkor, és indulhattok is!

- Sok sikert mindenkinek, a célnál várunk majd rátok! - mondta egyikük, majd elindultak befelé és eltűntek a homályban.

"A célnál?" - hallatszott a suttogás a gyerekek irányából, egyikük sem tudta, mi következik. De hirtelen hallották a rajtszót: az iskolacsengő megszólalt. Felébredtek a sokkból és elkezdtek futni befelé, búcsút véve a szülőktől és újukra sietve. Elkaptak egy-egy térképet rajta a feladataikkal, és kezdődhetett a felfedezés.

Feladataik sorrendje különbözött egymástól, de mindenki feladatai ugyanazok voltak. Kövessük hát a leggyorsabbban szaladó csoportot.

Első úticéljuk a bentlakás volt. Ki gyorsabban, ki lassabban, de felmáztak a kőlépcső tetejére, mintha egy hegyet másztak volna hősiiesen. Fent a pedagógusok várták őket, kedvesen, elirányították őket a szobáig, ahol egy feladat várt rájuk: ágyneműrendezés. Elég szokatlan feladat egy iskolában, de lehet, hogy ez vár rájuk majd minden nap, ha ott fognak élni. A feladat teljesítéséért egy olyan jutalmat kaptak, ami a feladatnál is furcsább volt: egy üres dossziét, amit aztán eltettek a táskájukba.

A gyerekek rohantak is tovább, nem pazarolták az időt, várták az új furcsa feladatot, ami a könyvtárban várt rájuk: egy kis könyvpakolás. De nem amolyan ódivatú, összedobható, hanem figyelmességgel fűszerezve, ugyanis meg kellett találni a könyvekben azt a lapot, amely a jegyeiket tartalmazta. Nem sok könyvet kaptak, tehát hamar meglettek vele, és elfutottak az iskola másik végébe.

A médiakör tagjai egy-egy kamerával várták őket, no meg egy könnyűnek

hangzó feladattal: csoportképre kellett beállniuk. Viszont csavar is volt: addig nem volt kész, amíg minden tökéletes nem volt a képen. Sok, már szinte fájdalommal próbálkozás után megszabadulhattak az arcukra fagyott mosolytól és egy golyóstollat kaptak jutalmul a munkájukért, amivel felírhatták nevüket a dossziéra.

Az udvaron a Zabhegyező gyermekanimátorai várták őket arra a játékra, ami már tényleg könnyű feladat volt: ők pedig boldogan álltak elébe. Jutalmuk nevetés, szórakozás volt, és egy gémkapocs, amivel összefűzhetik majd a dokumentumaikat.

A vitakörre is benéztek, hiszen nem hagyhatták ki az alkalmat, hogy jókedvű beszélgetés során együtt, mondatról mondatra kitaláljanak egy történetet. Jutalmuk a történet vicces alakulásának követése és néhány dokumentum volt az előző iskolai éveikről. Csodálkoztak is, hogy kerültek ezek a vitakörösökhöz, de ezt már sosem tudjuk meg.

Kreativitás kreativitást követett, ugyanis a következő állomásuk a rajzkör kucója volt. Össze is piszkolták magukat rendesen festékkel, főleg a tenyerüket, hiszen megörökítették a tenyerlenyo-

matukat a hatalmas hófehér vásznon, ami csak erre a különleges alkalomra volt kiállítva, és már díszelgett rajta pár tucat lenyomat. Egy kevésbé kreatív, de annál hasznosabb formanyomtatvánnyal távoztak.

Egy kis "játék" még kell a napjukba, szóval benéztek a robotika szakkörhöz is, ahol a tanár segítségével befejeztek egy már szinte kész robotot. Jutalmuk a fénymásológép használata volt, hiszen nem árt, ha van náluk egy fénymásolat a személyüket igazoló dokumentumokról.

A diáktanács vezetői is nyitott ajtókkal várták őket egy rövid beszélgetésre arról, hogy mi a véleményük az iskolarendszerről, és változtatnának-e rajta. A diákok kissé megijedtek a magasröptű témától, de nagyon szívesen ötleteltek, jutalmuk egy újabb dokumentum a dossziéjukba. Már meg se nézték, csak siettek tovább futólépésben, hiszen vésszesen telt az idejük.

Szaladva értek a sportklubhoz, ahol labdákkal várták őket. Kikapcsolódásképpen labdadobás volt a feladatuk, ami pont annyira dobta fel a kedvüket, mint ők a labdát. Innen is kaptak egy dokumentumot, természetesen, hiszen egy sportolónak hasznos, ha van igazolása az egészségi állapotáról.

A tánckör vidám zenével várta őket, aki táncos kedvében volt, beállhatott velük szórakozni. A rögtönzött közös tánc végén megkapták az egészségi igazolás második részét, hiszen a tánc is mozgás, sport.

Folytatás a következő oldalon ►